

MARTIN SÆTHER

TOILE

26. januar – 31. mars 2019

UKS
(UNGE KUNSTNERES SAMFUND/
YOUNG ARTISTS' SOCIETY)
St. Olavs Gate 3, 0165 Oslo

Langsamt, uopphørlig arbeid ligger til grunn for det lakoniske uttrykket hos den Oslo-baserte kunstneren Martin Sæther (NO, f. 1986). Gjennom både tegning og skulptur revurderer han den kunstneriske kvaliteten i våre nære og hjemlige objekter, dekorasjon og interiør.

I sin første store soloutstilling presenterer Sæther en rekke nye arbeider. Han undersøker, manipulerer og oppskalierer motiver som blomstrete toalett-papir og tapeter – særlig det velkjente, norske strietapetet. Dette gjør Sæther ved å samle sammen og løse opp gamle aviser, blande massen til pappmasjé og støpe den i store, tapetlignende relieffer i former laget av blant annet håndklær.

I sin installasjon på UKS monterer Sæther disse verkene på møbellignende kasser, hvis avslørende bakside, hvitlakkerte overflater og ubehandlede kanter av sponplater ligner IKEAs reolsystem, BILLY. Når Sæther så omhyggelig setter sammen relieffer og reoler – 2D og 3D – går disse kassene, eller skapene, fra å være funksjonelle til å bli rekvisitter for tapetet kunstneren monterer på framsiden. Det velkjente, industrielle designet blir teatralisk. Til tross for at skapene er laget gjennom en arbeidskrevende gjengivelsesprosess, er de bare falske kopier. Objektet er ikke et skap, men det later som at det er et. Denne gesten inviterer publikum til å spekulere i hva disse lukkede boksene egentlig er, hva de kan være og hva de kan inneholde. Er de ubrukelige møbler som har blitt til bilderammer? Er det deres baksider og funksjon som (tomme) skall som egentlig er i fokus? Eller er de en serie av skulpturer som ikke er perfektionerte, minimalistiske og helt like, men hver og en individuelle «freaks»?

Sæther studerer ofte et materiale over flere år. Prosessens tidkrevende, fysiske repetisjon minner om håndverkerens: En prosess som alltid stiller spørsmål om essensen i et kunstnerisk virke og hvordan denne tradisjonelt er distansert fra arbeiderklassens «vanlige» yrker. Parallelt med dette hyller Sæther, med en pågående nærhet i sin imitasjon av objekter, de kollektive, helt grunnleggende mønstrene – fylt av minner – i våre hverdagslige eiendeler. Men det finnes alltid en brist: Kjent design og dekorasjon blir forvridd, forstørret, underlig, lummert og uberegnelig. Denne uhyggelige forskyvningen av det velkjente tillater at uventede estetiske historier og verdier kommer til overflaten. Et godt eksempel på dette er hvordan det daterte uttrykket i blomstertapetet *toile* – ofte brukt på baderom og som ord etymologisk relatert til «toalett» – fremkalles og stokkes om i Sæthers egne blomstermotiver, som utgjør en forstørret versjon av et typisk industrielt, og en smule ynkelig, toalett-papirmønster.

Å meditere rundt utvalgte visuelle figurer er også en konstant i Sæthers tegninger. Han skisserer og prosesserer, for hånd og digitalt, lite anerkjente og ofte ikke-minneverdige motiver fra den visuelle støyen i omgivelsene sine. I det cirka 10 minutter lange videoverket *Montage* (2019) blander kunstneren dette materialet: ulike verkskisser, en lyspære, Lambi-lammet, rutenett eller andre strukturer som relaterer til strie, gjerder, tegninger, illustrasjoner av maur fra barnebøker, valper, utdrag fra tegneserier, malerier fra 1900-tallet og diverse papirutklipp. Verket består av opptak av disse figurene på transparenter som beveges og animeres på en overheadprojektor. Dette skaper en assosiativ

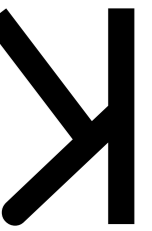
rekke av former som grenser til det absurde. Ved å repetere motivene i et saktegående skyggespill granskes djevelen, som jo ligger i detaljene. Det er nesten som en undersøkelse av grensene eller silhuetene rundt våre egne ekkokamre, eller av en sort-hvit typografi som ligger bak vår ”strøm av bevissthet.”

I utstillingsrommet på UKS former Sæther en konstellasjon av falske møbelmoduler. Kassene av sponplater med blomstermotiver foran repeterer og resirkulerer, kopierer og drar naive dekorasjonsmotiver inn i en surrealistisk virvel. Tradisjon tro til malerisk figurasjon studerer Sæther objektet – her er det ikke landskap, men samtidens forbruksvarer som nøye imiteres. I boken *Ways of Seeing* fra 1973 bemerker John Berger hvordan oljemaleri av stilleben ble brukt for å presentere og kanonisere handelsstandens nye formuer. I Sæthers arbeider er det det typiske designet man finner i skandinaviske hjem som presenteres og speiles. Med en fargepalett som ligner mugg virker kunstnerens «tapet-skap» sentimentale, svunne og i en kritisk tilstand. Mot renoverte, skinnende overflater av ny, norsk velstand, vises de gjenkjennelige kvalitetene av det knappe, det umerkelige og brukte. Slik tar kunstneren i *Toile* igjen og igjen et oppgjør med hverdagsestetikken og dens sykdomsbilder, i en utstilling som også vil inneholde en ny publikasjon.

Martin Sæther (f. 1986, NO) bor og arbeider i Oslo. Han er utdannet fra Kunstakademiet i Oslo og har også studert ved Akademie der bildenden Künste Wien og Kunstakademiet i Trondheim. Tidligere utstillinger inkluderer soloutstillingen *Post* ved Destiny's Atelier, Oslo (2017), duo-utstillingene *Blickkontakt* ved Spreez, München (2015) og (*b. 1986*) ved Archipelago/Hordaland Kunstsenter, Bergen (2015), samt gruppeutstillinger ved Kunstnerforbundet, Oslo (2016) og Slursula, Oslo (2016). Siden 2014 har Sæther vært meddriver av visningsrommet Diorama i Oslo.

Martin Sæthers utstilling er støttet av Billedkunstneres Vederlagsfond og Kulturrådet.

NBK | KULTURRÅDET
Arts Council
Norway

MARTIN SÆTHER

TOILE

26 January – 31 March 2019

Incessant, slow labor underpins the laconic vocabulary of Oslo-based artist Martin Sæther (NO, b. 1986). Working as both draftsman and sculptor, Sæther meticulously reassesses proximal, domestic objects, local decoration and interiors.

At UKS, Sæther presents a broad set of new work in his first large-scale solo exhibition. Trite toilet paper flowers and knobby wallpaper surfaces—especially that of Norway’s ubiquitous “strie” or burlap—are examined, manipulated, and scaled up. Sæther carefully collects and soaks surplus newspapers, grinds this substance to papier-mâché, and then casts large-sized tapestries on molds made from, among other materials, bathroom towels.

In this installation, the resulting wallpaper pieces are mounted onto life-size hand-crafted cupboards, which liken IKEA’s infamous industrial shelving system, BILLY. By merging tapestry and cabinet, 2D and 3D, Sæther changes the cupboards—with their white-lacquered surfaces and untreated chipboard edges—from functional furniture to prop, supporting the front-side reliefs. Well-known industrial design becomes theatrical. Albeit labor-intensive remakes, the cabinets are false copies. It is not a cupboard but “performs” as one. This gesture invites audiences to speculate what these closed boxes might be or might really contain. Are they obsolete furnishings turned picture frames? What is in reality the focus—their backsides or perhaps their existence as (empty) shells? Or are they serial sculptures—not perfected, minimalist, and alike, but each individual auratic “freaks”?

The process of studying a material often occupies Sæther for years. His time-consuming physical repetition is like that of the craftsman, questioning

the essence of an artistic occupation and how it is traditionally distanced from “normal” working class occupations. In parallel, Sæther’s unremitting investigation, the nearness or mimicry, is a dedication, honoring the collective, memory-loaded baseline patterns of our possessions. But there is always a glitch. The familiar ornaments are askew, aggrandized, gawky, aloof. It is uncanny, allowing unexpected aesthetic histories and currencies to surface. An example is how the dated formula of the floral tapestry “toile,” often used in bathrooms and etymologically related to “toilet,” is evoked and reshuffled in Sæther’s flower motifs, enlarged from typical, and puny, industrial toilet paper imprints.

Meditating on particular visual figures is, too, a constant in Sæther’s drawings. The artist distills, searches, draws in hand and digitally processes often underrecognized or immemorable images from the visual noise of his surroundings. In the new, approximately ten-minute video piece *Montage* (2019), Sæther mixes together sketches for his artworks, a light bulb, the Lambi Lamb, nets or structures relating to “strie” or burlap, fences, childrens’ book illustrations of ants, puppies, nineteenth-century paintings, extracts from comic books, and paper cuts. Recorded by moving and animating transparent film prints on an overhead projector, an associative series of shapes is created that borders the absurd. In this slow shadow play, the devil in the detail undergoes scrutiny, as if searching the silhouettes of one’s echo chamber or the black-and-white typography behind our visual stream of consciousness.

In the UKS storefront galleries, Sæther creates a matrix of modular faux furniture. The chipboard cabinets and flowery impressions repeat and

recirculate, copy and clutter the naïve motif of decor into a surreal swirl. In the tradition of painterly figuration, the object studied—not a landscape here but contemporary commodities—is closely imitated. If still-life oil painting was, as John Berger remarks in his 1973 book *Ways of Seeing*, used to fixate and canonize the new fortunes of bourgeoisie merchants, Sæther’s works mirror the baseline design of Scandinavian homes today. Moldy in color, his wallpapered cabinets seem sentimental, lost, and critically deteriorating. Against the renovated, shiny surfaces of new Norwegian wealth, *Toile* holds up the recognizable qualities of the scarce, unremarkable, worn. This is a serial reckoning with everyday aesthetics and its pathologies that also extends in a new publication.

Martin Sæther (b. 1986, NO) lives and works in Oslo. He is an MFA graduate from the Oslo Academy of Fine Art and has further studied at the Vienna Academy of Fine Arts and the Art Academy in Trondheim. Recent exhibitions include the solo show *Post* at Destiny’s Atelier, Oslo (2017), the duo exhibitions *Blickkontakt* at Spreez, Munich (2015), and *(b.1986)* at Archipelago/Hordaland Kunstsenter, Bergen (2015), and group exhibitions at Kunstnerforbundet, Oslo (2016), and Slursula, Oslo (2016). Since 2014, Sæther has been co-running the exhibition space Diorama in Oslo.

Martin Sæther’s exhibition is made possible with the kind support from Billedkunstnernes Vederlagsfond and Arts Council of Norway.

